

El PIB s'enfonsa un 17,8% en el segon trimestre, menys del que s'esperava

L'INE actualitza la caiguda de l'activitat en ple confinament i desescalada

PAUL HANNA / BLOOMBERG

Una botiga de souvenirs tancada al centre de Madrid

ALICIA RODRÍGUEZ DE PAZ
Madrid

Entre abril i juny d'aquest any, l'economia espanyola va entrar en recessió pel cop de la pandèmia. Segons la revisió publicada ahir, la caiguda va suposar una baixada del PIB del 17,8% respecte al trimestre anterior, un descens 0,7 punts menys de l'estimat per l'Institut Nacional d'Estadística (INE) a finals de juliol. Aquesta actualització sobre l'evolució de l'economia durant el confinament en ple estat d'alarma i l'inici de la desescalada compta ja amb tota la infor-

mació, mentre que el primer avanç –quan van estimar una contracció del 18,5%– es basava en les dades recopilades fins al mes de maig.

“La diferència de l'actualització és anecdòtica, si no estigués parlant d'una caiguda de 17-18 punts”, explica Manuel Hidalgo, professor d'Economia a la Universitat Pablo de Olavide. “La dada avançada de juliol es fa amb una part important de la informació i la revisió posterior sol ser molt petita perquè els models estan afinats. En aquesta ocasió, el model estadístic s'ha posat a prova, ha estat tot un repte cal-

cular què està passant”, afegeix.

En aquesta lleu revisió del cop generat per la crisi sanitària i les mesures per contenir-la constaten que la baixada del consum va ser una mica més moderada de l'inicialment calculat, encara que va assolir el 20,4%. A més, la inversió es va contreure un 21%. Com ocorre amb la caiguda del PIB, tots dos són registres inèdits dins de les sèries històriques de l'Institut Nacional d'Estadística.

Amb aquestes dades, Espanya continua destacant com el país de l'entorn més afectat per la pandèmia, només superat per la Gran Bretanya, amb una baixada

de l'activitat del 20,4%. En el segon trimestre, segons Eurostat, destaquen també les caigudes del PIB a Portugal (-13,9%), França (-13,8%), Itàlia (-12,4%), Bèlgica (-12,2%) i, a una certa distància, Alemanya (-10,1%).

Pel que fa a les conseqüències de la Covid-19 en el mercat laboral, l'INE registra un descens del 21,7% de les hores treballades. L'organisme recorda que aquest indicador és el més fidedigne a l'hora d'avaluar l'abast d'aquesta crisi en el marc de l'ocupació. “És el millor instrument per analitzar la intensitat del mercat de treball; els treballadors en EERTO es consideren ocupats”, remarca Hidalgo. En comparació amb el mateix període del 2019, es van treballar gairebé una quarta part menys d'hores. La caiguda més gran va tenir lloc en la construcció (-31,1%), els serveis (-25,8%) i la indústria (-20,8%). L'agricultura és l'únic sector que aguanta mínimament la situació, atès que experimenta un descens del 8,5%. Els llocs de treball equivalents a temps complet es van reduir pràcticament un 17%, dada que represen-

La recuperació de l'eurozona s'estanca

La recuperació econòmica de la zona euro s'ha estancat durant el mes de setembre, com a conseqüència del repunt de nous casos de Covid-19, segons l'índex compost de gerents de compres (PMI). Aquest mes es va situar en 50,1 punts, des dels 51,9 d'agost, que suposa la pitjor lectura en els darrers tres mesos. L'índex elaborat per IHS Markit també assenyalava que l'activitat comercial del sector serveis a l'eurozona es va alentir al seu menor nivell en els últims quatre mesos, en registrar 47,6 punts, pels 50,5 punts del mes passat. Mentrestant, l'activitat del sector manufacturer va assolir el seu nivell més alt des de fa més de dos anys i mig, en situar-se en els 56,8 punts (1,2 punts més). D'aquesta manera, la producció de manufactures va accelerar al setembre fins a registrar el seu màxim ritme des de febrer del 2018, impulsada per l'augment de noves comandes. En el sector serveis, que ja gairebé s'havia paralitzat a l'agost, va registrar la contracció més gran des de maig, encara que el ritme de baixada va ser “molt més feble” que l'observat durant els primers mesos de la pandèmia.

Espanya encara és, al costat de la Gran Bretanya, l'economia europea més afectada per la Covid

ta unes pèrdues de 3,38 milions.

En termes interanuals, es va produir un enfonsament de l'activitat a Espanya en el segon trimestre del 21,5%, pel -4,2% registrat en l'inici d'any, que només comptabilitzava els primers dies de lluita contra la propagació de la Covid-19.

Per il·lustrar el tomb registrat en a penes uns mesos, l'Institut Nacional d'Estadística recorda que en gairebé uns mesos el volum del PIB trimestral ha passat de marcar màxims històrics a registrar el nivell mínim dels últims 14 anys. Aquest és l'abrupte recorregut realitzat entre el darrer trimestre del 2019 i el segon d'aquest any 2020.

Quan amb l'ebitda ja no n'hi ha prou

Joan Martí Estévez

Director de la unitat de clústers d'ACCIÓ

El novembre del 2018, a Nova York, la marató es disputava el trending topic amb l'obertura del segon headquarters d'Amazon al barri de Queens: l'home més ric del planeta, Jeff Bezos, arribava a una de les zones més modestes de la ciutat. L'allargada ombra de la gentrificació, però, va activar la comunitat local, que es va oposar al projecte i va provocar la modificació d'aquesta decisió d'alt impacte estratègic. La societat és una variable clau en els negocis.

Des de la crisi del 2008 el capitalisme transita cap a un nou pa-

radigma, de la generació de beneficis a curt termini pels accionistes a la creació de valor a llarg termini per a la societat. Quan el Fòrum de Davos 2020 o les portades de l'establishment econòmic com *The Economist* o *Financial Times* s'alineen amb aquesta tesi, el nou escenari sembla possible. Ètica o estètica?

El propòsit crida al talent. Els Fridays for Future són la mostra dels col·laboradors que mai no captarem si el lucre és el nostre únic objectiu. 20.000 estudiants de les millors escoles de negoci franceses van signar un manifest on es comprometen a no treballar en cap empresa que tingui un impacte climàtic negatiu. Quan les elits també fan la revolució el moviment és tan transversal com imparabile.

La sostenibilitat dona diners.

Atomico, en el seu informe de capital risc a Europa del 2019, destaca que més de 400 startups han aixecat 4,4 bilions de dòlars amb models de negoci vinculats als ODS. Els principals grups inversors internacionals van signar la declaració Climate Action 100+ on es comprometen a centrar-se en operacions verdes. Si el 2008 les subprime eren els actius tòxics ara ho són les empreses amb impacte climàtic negatiu. Amb l'ebitda ja no n'hi ha prou.

Alhora, el mercat dona recompenes a les empreses sostenibles. El subíndex de sostenibilitat del Dow Jones mostra que els productes que incorporen els valors de sostenibilitat de manera conscient han obtingut sis vegades més vendes que els que no ho fan.

L'entorn ens envia senyals que hem de desxifrar per prendre les decisions estratègiques adequades. Un concepte potent és el valor compartit –terme creat a Harvard per M. Porter i M. Kramer–, entès com l'alineament de l'impacte econòmic amb l'impacte social i mediambiental. Dues cares de la mateixa moneda. Com fer-ho? En equip i amb

El valor compartit s'entén com l'alineament de l'impacte econòmic amb el social i mediambiental

mètode, com els clústers que, a Catalunya, mitjançant un enfocament públicoprivat, activen projectes de canvi de valor compartit i capaciten les empreses amb models específics com B-Corp.

Es tracta d'un moviment internacional que té referents com Patagonia (roba per a activitats outdoor), que s'ha querellat contra el president Trump per actuar com una amenaça al medi ambient. La nova onada d'empreses sostenibles la protagonitzen les empreses activistes.

Un nou management per fer front a nous reptes estratègics. L'ètica reforçada amb indicadors, sense espai per a l'estètica interessada. En un extrem les empreses tòxiques, i a l'altre les activistes. Els nous signes del temps. On et posicionen?